

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quomodo Graeci ex falsa interpretatione apostolicae sententiae, & ex
Paphnutii consilio sibi uxores arrogent cap. x

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

Latinis uero ex consuetudine Apostolorum, atque ex consilio Pauli semper interdicta: & si & ipsis propter sanctitatem uitæ cohabitare caste cum uxoribus aliquā diu licitum fuisse legamus. Hic modo uelim à quouis æquo iudice discerni utra Græcorum ne an latinorum probabilior sanctio esse uideatur: an ea: scilicet, quæ à Christo primum apostolis, & ab his deinceps nobis quasi per manus tradita est, semperq; ab ecclesia seruata: an quæ a Græcis ex sua lasciuia uolenter exorta, atque mordicus, & fraudulenter retenta: Quod quidem quum sic se habeat quis non uidet, multo potiorē habendam esse Latinorum sanctionem, q̄ Græcorum licentiam: quando huius rei habeamus auctore Christum, Paulum, & cæteros apostolos: illi autem solum Paphnutium suasorem. Sed quid nobis cum Græcis, aut Paphnutio: Nos quidem Latini non à Græcis, sed ab Hebræis, qui priores Græcis fuerant, profecti sumus. Constat enim ex Hierosolymis, & ex Iudæa fuisse Apostolos, non ex Græcia: atque fere ab Apostolis, S. R. E. sanctiones, & institutum præsertim castimonie ab initio processisse, quod hætenus à bonis sacerdotibus semper est obseruatum. Sed iam satis arbitror constare ex his quæ modo diximus castitatem à principio fuisse semper a catholicis sacerdotibus seruata: & ritum, S. R. ecclesie, qui hætenus durat, utpote Christi Iesu, & Apostolorum, præferendum esse sine controuersia ritui, licentiaq; Græcorum. Quare pergamus ad reliqua, quæ de eisdem Græcis, deq; eorum consuetudine referuntur.

Quomodo Græci ex falsa interpretatione apostolicae sententia, & ex Paphnutii consilio sibi uxores arrogant, Cap. X.

Satis (ut mihi uidetur) aperte hætenus ostensum fuit, præscos sacerdotes solitos fuisse uersari caste,

& continenter cum uxoribus: quas forte quum initia-
 rentur sacris habuerant, quancquam postmodum Græ-
 corum quidam, ut sunt acutissimo ingenio, & proni ad
 libidinem, interpretatione quadã sua uxorū suarū
 usum, reclamantibus frustra Latinis subdole sibi usurpa-
 uerint. Nam spreto quicquid in ea re suassent Apосто-
 li suis hi traditionibus, atque opinionibus adhæserunt,
 Apostolum sic ex suo sensu interpretantes. Argumen-
 tantur autem argutuli Græci pro excusatione, ac defen-
 sione suæ causæ sic. Si licet ex sententia Apostoli uirum
 unius uxoris eligi ad sacerdotium, uidetur quoque lice-
 re uxori, ac matrimonio operam dare, quum ab ea se-
 parari non possit, nec debeat, nisi ex causa fornicatio-
 nis, dicente lege. Quem Deus coniunxit homo non Matth. 19
 sepat. Quæ sanè interpretatio eos primum ab anti-
 qua illa Apostolorum consuetudine de castitate perpe-
 tuo seruanda, in sinistram deflexit: sensimq; eo deducta
 res est, ut Græci palam, ut cæteri homines cum suis uxo-
 ribus dormiant nec uolunt intelligere, q̄ continentia,
 quæ torum separat, non separat propterea matrimoniū,
 sed confirmat, quum mutuo consensu propter Deum
 coniuges inter se spreta carnis uoluptate, fidei nexu mul-
 to firmiori, atque arctiori constringantur, ut de matrimo-
 nio uirginis genitricis, & Ioseph legitur, quod nulla in-
 terueniente copula carnalis, uoluptatis ueri tamen ma-
 trimonii retineat nomen. Sed ut cœptam iam de Græ-
 cis historiam prosequamur, dicam quo modo suarum
 sibi Græci uxorū usum uendicarunt. Accidit Syluestri
 pontificis max. & Constantini Augusti temporibus, an-
 no salutis nostræ trecentesimo quadragesimo, ut in ur-
 be Nicæna episcoporum totius religionis Christianæ
 concilium cogeretur, ubi inter cætera, quæ ibidem ge-
 sta sunt, agi quoque cœptum fuit de separadis prorsus
 coniugis sacerdotum, tum ob manifestam etiam eo tē-
 pore lasciuiam Græcorum, tum ob continentiam iam

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

suspectam etiam Latinorum. Cœperant enim tum primum rumores spargi esse, qui ab uxoribus, ut hactenus seruatum fuerat, minime continerent, & ex eo cœperunt matrimonia sacerdotum, & contubernia uxorum, sicut & aliarum mulierum haberi suspecta, ut supra dictum est. Sed quoniam Græci id obstinatius quàm par fuerat, detestabant. Tandem de Paphnucii consilio tacito patrum consensu permisi sunt cum uxoribus habitare: Latinis ab omni prorsus uxoribus, ac suspectarum foeminarum contubernio separatis ut superius dictum est. Quod si antiquorum patrum moribus uixissent, profecto disceptare nihil necesse fuerat, nec aliter disponere, quàm quod erat a suis maioribus eo usque seruatum. Legitur id latius in historia tripartita, & in decretis trigesima prima distinctione. Transiui: interea res sic tacita usque ad Sextam Synodum anno salutis sex centesimo septuagesimo quarto, ubi Paphnucii consilium tum primum expresso patrum consensu publice, palam quæ; comprobatum fuit: atque etiam ad perpetuam rei memoriam literis commendatum. Ex quo apparet eiusmodi commixtionem pro certo non licuisse quum noua permissio uxoribus prætere uetus interdictum apertissime uideatur. Nam si quando antea eis licuisset uxoribus uti, nihil necesse fuerat legem condere, quæ his usum nuptiarum permitteret: quem ipsius matrimonii iure maritis omnibus competere certum est. Permittere enim permissum, & concedere concessum uanum fuisset omnino: quod nequæ existimandum est accidere potuisse in eo tam sancto sapientissimo quæ; concilio.

Quid potissimum nouerit Paphnucium ad relaxandas Græcis sacerdotibus uxores, Ca. XI.

Cæterum quia Paphnucii auctoritas magna est ne cui forte uidear de tanto uiro mea hac disce